

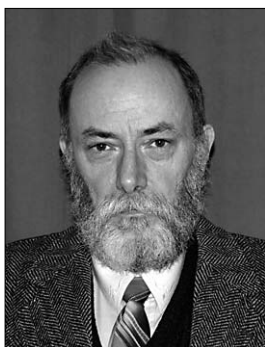
A földügyi szakigazgatás helyzetéről

(Interjú Horváth Gáborral,
az FVM Földügyi és Térinformatikai Főosztály főosztályvezetőjével

Dr. Joó István egyetemi tanár

A Geodézia és Kartográfia (GK) 2006. évi első számában (28–31. oldal) nagy vonalakban már áttekinítettük az elmúlt esztendő jelentősebb történéseit (sikerek és gondok). Ennek során néhány sorban vázoltuk a magyar geodézia elmúlt évi sikereit.

- *Ádám J.* akadémikus lett az MTA X. o. elnöke.
- *Meskó Attila* akadémikus lett az MTA főtitkára.
- A következő évekre *dr. Márkus Bélát* választották a FIG 2. sz.; *Osskó Andrást* pedig a FIG 7. sz. Bizottságának elnökévé.
- Befejeződött a KÜVET program (és folytatódik a BEVET).
- Megszülettek a földhivataloknál az első tapasztalatok a „parlagfű-program”-mal kapcsolatban.
- A GK támogatását is beleszámítva sikerült megóvni a földügyi szakigazgatás egységét (lásd: IM törekvéseket).
- Szerencsére nem jelentett különösebb megrázkódtatást az ágazati miniszterváltás (*dr. Németh Imre/Gráf József*).
- Székesfehérváron már ütemesen halad az ingatlan-nyilvántartó szervező szakemberek felsőfokú képzése.
- Ugyancsak öröndetes, hogy az MFTTT munkásságának eredményeképpen is eredményes a földügyi szakemberek mozgósítása a jelentős nemzeti programok teljesítésére, és emellett tovább erősödik az együttműködés a Társaság és a Magyar Földmérési és Térképészeti Vállalkozók Egyesülete között, továbbá sikeresen alakul a Társaság és a Magyar Mérnöki Ka-

mara (Geodéziai és Térinformatikai Tagozat) együttműködése is.

Természetesen az itt felvázolt elmúlt évi eredmények mellett számos gonddal is küzd a szakterület. Ilyenek:

- a földmérés számára előírt állami alapfeladatok és a biztosított források közötti lényeges aránytalanság;
 - a földhivatali kataszteri térképekhez kapcsolódó számítógépes fejlesztések elhúzódó üteme;
 - az információtechnológia amortizációjának pótlása hiányzik,
 - a földmérési alapmunkák indokolt (törvényben előírt) pénzügyi forrásainak biztosítása helyett a kényszerű bankhitel felvétel (Nemzeti Kataszteri Program);
 - az alapvetően szakhatósági feladatokat ellátó földhivatalok működéséhez szükséges költségvetési források biztosítása helyett annak döntő részét (96%-át) már saját bevételből kell pótolni;
 - a földpolitikai feladatok miatti gyorsított külterületi térkép-digitalizálás (KÜVET) termékei nem elégítik ki a távlati igényeket, azt – a szükséges helyszíni mérési munkaszakasz beiktatásával – a Nemzeti Kataszteri Program további üteme lenne hivatott biztosítani.
- A leírtakon kívül még ezeknél is jelentősebb gond, hogy a 16,4 milliárd forintos bankhitel (és kamatok) tervezett ütemű visszafizetése úgy tűnik nehézségekkel fog járni. Ennek fényében a 2008. utáni felmérési és fejlesztési feladatok rendszeres (ütemezett) forrásainak biztosíthatósága ma még kétségesebbnek látszik. Ez pedig

azt jelenti, hogy a KÜVET-re (és a BEVET-re) tekintettel felfuttatott vállalkozások meg kell válnanak munkatársaik (és esetleg eszközeik) jelentős részétől. Ami egy későbbi időpontban előkerülő újabb növekedő igény esetén egyrészt csak nehézségekkel és újabb extra ráfordítások mellett lesz biztosítható!

Úgy véljük, ezek azok a fontosabb kérdések (gondok), amelyek a földügyi feladatok sikeres teljesítéséért aggodókat ma foglalkoztatják. Emellett különösen nem várt esemény, hogy a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter – tartós betegsége tekintettel – visszavonta az FVM FTF eddigi főosztályvezetőnek adott megbízást, és egyúttal új főosztályvezetőt állított a helyére. Ilyen módon vált szükségessé megkeresni Horváth Gábor addigi FVM FTF főosztályvezető-helyettest, pontosabban a már hivatalba lépett új főosztályvezetőt. Vele szeretnénk áttekinteni a földügyi szakigazgatás helyzetét, a jövőbeli kilátásokat és megvitatni a már vázolt gondokat, majd erről tájékoztatni a lap olvasóit, mindazokat, akik a földügy területén (vagy azzal kapcsolatban) tevékenykednek.

Mielőtt azonban a tulajdonképpeni kérdésekkel foglalkoznánk, szeretnénk röviden (az interjú alany kérésének megfelelően *egészen röviden*) bemutatni Horváth Gábort. Az FVM FTF főosztályvezetője jelenleg 51 éves, nős, két egyetemista gyermeke van. A Budapesti Piarista gimnáziumban érettségizett. Felsőfokú szakmai végzettsége növénytermesztő üzemmérnök (Keszthelyi Agrártudományi Egyetem, Agronómiai Főiskolai Kar).

Munkahelyei:

- 1977–80: Egyetértés MGTSZ, Csabrendek;
- 1980–82: Pest Megyei Állattenyésztési Felügyelőség;
- 1982–84: Fővárosi Kerületek Földhivatala;
- 1984– MÉM, FM, majd FVM, ahol ügyintéző, FTF főosztályvezető-helyettes, majd 2006-tól főosztályvezető.

Tisztelt Főosztályvezető Úr! A folyóirat részéről először is gratulálunk főosztályvezetői előléptetéséhez; továbbá reméljük, hogy – a gondok ellenére – a következő évek földügyi és térinformatikai feladatai/programjai (az azokhoz szükséges anyagiak biztosítása mellett) továbbra is sikeresek lesznek.

Ezt a mostani találkozót elsősorban azért tartjuk fontosnak, mert szűkebb területünkön (földügyi, térképészeti, térinformatikai szakigazgatás)

számos jelentős több éves program van folyamatban, amelyek végrehajtásához szükséges források több esetben eddig is bizonytalanok voltak. Ezeket pedig még további „hatások” is érhetik; figyelembe véve a nemzetgazdaság ismert gondjait és a jövőbeli kilátásokat.

*

Először is célszerű lenne, ha kapnánk egy összefoglaló tájékoztatót a földügy jelenlegi helyzetéről és a megfogalmazott (kijelölt) feladatok teljesíthetőségi feltételeiről; beleértve a földmérés, a térinformatika, az ingatlannyilvántartás, távérzékelés és a földhasználat (földvédelem) egészét.

Mielőtt a konkrét kérdésre válaszolnék, engedje meg Főszerkesztő úr, hogy a felvezetőben előadottakra nagyon röviden reagáljak. Én a magam részéről koránsem látom annyira „feketének” a helyzetet, mint ahogy azt vázolta. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy nincsenek nehézségek, de hát azok mindig is voltak, s minden időszaknak a maga problémái tűntek a leg súlyosabbnak. Ennek ellenére előbb vagy utóbb megoldották azokat. Én hiszek abban, hogy a jelenlegi gondokon is túl lehet jutni, és túl is fogunk jutni azokon. Mondom ezt nemcsak azért, hogy a kollégáimat bátorítsam, hanem azért is, mert úgy látom, hogy a példaként felhozottaknak, legalább is azok jelentős részének már most van megoldása. Ezek részleteiről azonban majd talán a kérdések kapcsán mondanék többet.

Visszatérve a feltett kérdésre: ha jól értem Főszerkesztő urat, akkor az elsősorban a földügyi szakigazgatás költségvetési helyzetére vonatkozik. Nos hát a földhivatalok és a FÖMI az előző évhez hasonlóan mintegy 20 milliárd forintból gazdálkodhatnak, azaz a költségvetésük összességében ekkora nagyságrendű előirányzatot tartalmaz. A korábbi évekhez képest jelentős változás nem is ebben, hanem a források megoszlásában van. Míg ugyanis az elmúlt években a költségvetési támogatás és a saját bevétel mintegy fele-fele arányban járult hozzá a bevételekhez, az idei évben – a Kormány, illetve az Országgyűlés intézkedéseinek, döntéseinek eredményeként – a költségvetési törvény a földhivatalok, FÖMI soron mindössze 1,2 milliárd forintot tartalmaz. Ez pedig azt jelenti, hogy – mivel a szervezet-szerű feladatok ellátásához a 20 milliárd forintra szükség van – a kiadások 96%-át saját bevételből

kell fedezni. A változás tehát alapvetően pénzügyi, költségvetési jellegű, a szakmai feladatok terén – az új helyzethez való igazodás megkívánata változásoktól eltekintve – az elvárás a korábbi évekéhez hasonló.

Azt még természetesen nem tudjuk, hogy ez a rendszer milyen eredményességgel fog működni. Optimális esetben pozitív végeredménye is lehet az átállásnak. A minisztérium vezetése mindenestre a lehetőségeihez képest igyekezett úgy alakítani a körülményeket, hogy azok teremtsék meg a kieső támogatások pótlásának a feltételeit. A magam részéről – már csak hivatalból is – bizakodó vagyok, hiszen hogyan várhatnám el a kollégáimtól, hogy higgyenek abban, amit csinálnak, ha magam nem ezt tenném. Az pedig biztos, hogy akármilyen lesz is a vége, ahogy mondani szokták, együtt sírunk, együtt nevetünk, azaz a pozitív vagy negatív következményeket a földügyi szakigazgatáson belüli minden szakterület egyformán viseli.

A bevezetőben vázolt gondok, továbbá az elmondott nehézségek alapján magunk is megfogalmaznánk néhány további kérdést.

A döntően hatósági feladatokat ellátó földhivatalok munkáját miképpen fogja befolyásolni az, hogy ettől az évtől a működéshez szükséges források 96%-át már maguknak a földhivataloknak kell kitermelni?

Miképpen alakul (torzul) így a földhivatali hatósági tevékenység azon része, amely nem jár bevétellel (pl. alappont helyszínelés, szakfelügyelet, állami átvételi vizsgálat stb.)?

Továbbá, így nyilvánvalóan ütközésekre kell számítani a földmérési vállalkozók és földhivatalok között. Másképpen fogalmazva, nem merül-e fel törvényességi aggály a földhivatalok szakhatósági funkciója és az általuk végzendő jelentős „bevételt eredményező„ tevékenység között? (Megjegyezzük, hogy a földmérési vállalkozók eddig is kifogásolták a földhivatalok eddigi „kettős” funkcióját; annak ellenére, hogy annak mértéke lényegesen alatta maradt annak, ami a mostani rendelkezés szerint várható.)

Mint az előbbiekben már utaltam rá, a földhivataloknak a működésükhöz szükséges források egy részét már hosszú évek óta saját maguknak kellett előteremteniük. Az ez évben bekövetkezett változás döntően az ingatlan-nyilvántartási eljárás illetékének igazgatási szolgáltatási díjjá alakításából adódó következmény. Röviden ösz-

szefoglalva az történt, hogy az állam lemondott az ezen eljárásból befolyó illetékbevételeiről, azt díj formájában a földhivataloknál visszahagyta. Ennek ellentételezéseként azonban azt a hat milliárd forintot, ami a becslések szerint eddig az illetékekből befolyt, levonta a korábbi évek költségvetési támogatásából. Ez elméletileg azt jelenti, hogy a szakterületünk előző évi bevételi terve változatlan maradhat, csak az ingatlan-nyilvántartás területén kell az eljárásért fizetett igazgatási szolgáltatási díjából hat milliárd forintot bevenni. Így azt kell mondom, hogy a kérdés második felében felvetett hatósági tevékenységben tavalyhoz képest semmi változás nem lesz.

Ez természetesen az elmélet, hiszen egyrészt a megyei földhivataloknak minden évben, az éppen aktuális körülmények figyelembevételével kell megtervezniük bevételeiket, ami az egyes szakterületek között helyileg évről évre átrendeződéshöz vezethet. Másrészt az ez évre vonatkozó kormányzati takarékosági intézkedések eredményeként a költségvetési állami támogatás minden intézménynél, így a földhivataloknál is 20%-kal csökkent. Ezt a kieső támogatást egyrészt költségcsökkentéssel, másrészt valóban a bevételi előirányzatok növelésével lehet csak pótolni.

A kérdés harmadik részében megfogalmazottak kapcsán két dologra szeretnék reagálni. Egyrészt – mint azt az előzőekben kifejtettem – lényeges földmérési többletbevételre nem lesz szükség, így a földhivatali vállalkozói tevékenység ugrásszerű emelkedésére sem számítok. Másrészt a vállalkozók kifogásaival nem értek egyet. A földhivatalok csak a jogszabályban számukra biztosított módon vállalnak munkát, melyben kifogásolható versenyelőnyt nem látok.

Mi a véleménye arról, hogy a KÜVET program révén született termékek (vektoros térképek stb.) esetében nem volt helyszínelés, változás bemérés); ezért az NKP 2008-tól tervezett további ütemében – DAT-ba történő bekapcsoláskor – újra elő kell majd venni lényegében a teljes külterületi anyagot is, ami újabb pénzforrásokat igényel?

Mindez (kissé sarkítva) azt is jelenti, hogy az NKP gyorsítása a KÜVET esetében nem elsősorban földügyi, hanem inkább agrárpolitikai célokat (pl. MePAR) szolgált. Ugyanakkor ezek pénzügyi forrásait az agrárszektor a földüggyel (azon belül döntően a földméréssel) fizeteti meg (bankhitel).

A Nemzeti Kataszteri Program alapvető célja a kor követelményeinek és igényeinek megfe-

elő digitális térképek előállítására volt. Az NKP a KÜVET program lezárásával a külterületen a céljának eleget tett. Tény, hogy a külterületi digitális térképeknek csak kisebb része készült az új szabványnak megfelelő új felméréssel. Az ország papír alapú külterületi térképeinek egy jelentős része azonban már EOTR felmérésben készült, melyek pontossága a mai követelményeket is kielégíti. Az irodai digitalizálás egyébként sem jelent a korábbi állapothoz képest minőségromlást, sőt az áttekinthetőség révén még némi javulást is eredményez. Figyelembe kell venni továbbá azt is, hogy amíg a KÜVET nem készült el, addig egymást érték a különböző szervezetek által különböző célokra benyújtott digitalizálási engedélykérelmek, melyeket megtagadni nem igazán tudunk, mivel nem állt rendelkezésre a földmérési alaptérkép digitális formában. Ezekben az engedélyekben előírtunk ugyan feltételeket, az elkészült munkák átvétele, rendszerbe illesztése azonban ennek ellenére számtalan problémával járt.

Azt a nézetet pedig végképp nem osztom, hogy a Program felgyorsítása agrárpolitikai okokból történt volna. A MePAR térképek kataszteri fedvényének elkészítését kifejezetten a földügyi szakág szorgalmazta (természetesen később is beigazolódott alapos indokokra hivatkozva), s annak ellenértékét a tárca megtérítette, így az bevétellel és nem kiadással járt a földügyi szakág és azon belül a földmérési szakterület számára.

A kérdésekre adott válasz lényegében elfogadható, ugyanakkor az információs technológia korszakában a földügy (földmérés és ingatlan-nyilvántartás) alapvetően olyan programokban érdekelt, amelyek révén született termékek egyidejűleg biztosítják egyrészt a DAT teljes körű megvalósítását, másrészt pedig az ingatlan-nyilvántartási felhasználást. Ezek közül az első (DAT) csak részben valósult meg, egyelőre a második is csak részben realizálható. Ami pedig a MePAR-hoz szükséges vektoros térképek felhasználását illeti, ott valószínűleg csupán a fedvények előállítási önköltsége lett megtérítve, nem pedig maga a „KÜVET” előállítási költsége.

Az új FTF főosztályvezetőnek mi a véleménye arról, hogy a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvényben leírtakkal ellentétben a költségvetés nem biztosítja az állami földmérési alapmunkák elvégzéséhez szükséges forrásokat?

Ugyanakkor az NKP végrehajtásához felvett banki hitelek törlesztését (és a kamatterheket) azon adatbevételekből fizetteti meg, amelyek éppen a geodéziai alaphálózatok, állami alaptérképek karbantartását (korszerű állapotban tartását) hivatottak szolgálni.

Főosztályvezetőként esküt tett köztisztviselő vagyok, s mint ilyen nem tisztem véleményt mondani egy, a Parlament által hozott törvényről. Fellelősségi köröm a végrehajtásra terjed ki, azaz a kérdésben felvetett konkrét ügyben a feladatomban az adott jogszabályi környezetben megkeresni annak módját, hogy a lehetőségekhez képest a legtöbbet lehessen fordítani ezekre a munkákra. És ebben a mondatban nagyon fontos a „lehetőségekhez képest” kifejezés. Csodát tenni ugyanis nem lehet. Az ország kedvezőtlen gazdasági helyzetéből adódó meglehetősen szűkös költségvetési kondíciók mellett úgy vélem már az is eredmény, ha a legszükségesebbekre tudunk némi anyagi fedezetet előteremteni. A jelen helyzetben ennek forrását csak a földhivatali bevételekből átcsoportosított összegek teremthetik meg. Az átcsoportosítás szabályaira a főosztály elkészítette egy miniszteri belső utasítás tervezetét, melynek Miniszter úr általi kiadása a közeli napokban várható. Hangsúlyozva, hogy még nagyon az év elején járunk, jelenleg úgy tűnik számomra, hogy ez évben is tudunk összességében körülbelül ugyanannyit fordítani az alapmunkákra, mint tavaly.

Mi is reméljük, hogy így lesz!

Az NKP végrehajtásához felvett banki hitel törlesztése azoknak a digitális térképeknek a forgalmazásából befolyt összegek egy részéből történik, melyek a program keretében készültek. A hitel kamatainak megfizetéséhez pedig a minisztérium biztosít költségvetésből származó forrásokat. Úgy gondolom, ha már rákényszerültünk arra, hogy a korszerű térképek előállításához kölcsönt vegyünk fel, akkor elsőrendű kötelességünknek kell tekinteni annak visszafizetését. Nem szabad elfelejtenünk azt sem, hogy a hitel felvétel kormánygaranciával történt, s bele sem merek gondolni, hogy milyen következményekkel járna a földügyi szakág jövője szempontjából, ha a hitelezők ennek a kezességvállalásnak a beváltására kényszerülnének.

Mi is bizakodunk, hogy az utóbbira nem kerül majd sor. De úgy véljük, hogy erre nincs teljes garancia!

Ha már az NKP céljára felvett bankhitelek-nél tartunk, akkor nem kerülhető ki a felvett

hitelek (és kamatok!) visszafizetése kockázatának kérdése sem.

Ismereteink szerint az elmúlt időszakban befolyt bevételek lényegesen alatta maradtak a szükségesnek (tervezettnek).

A bevételek célirányos serkentése vélhetően javíthat ezen a helyzeten. De ezt is figyelembe véve, továbbra is kérdéses a hitelek visszafizethetősége és a jelentős kamatterhek rendezése. Mi a véleménye erről?

Mint arra az előző kérdés kapcsán már utaltam, létérdekünk a kölcsön visszafizetése. Éppen ezért igyekszem folyamatosan figyelemmel kísérni az NKP Kht. tevékenységét. Simon Sándor úrral, a Kht. igazgatójával néhány napja egyeztettünk a kölcsön visszafizetésével kapcsolatban. Igazgató úr tájékoztatása szerint a Kht. a bevételi tervét ez évben is teljesíteni tudja, és így a tőketörlesztéshez szükséges összegek rendelkezésre állnak. Sőt nem csak az idei évről beszélünk, hanem nagy vonalakban áttekintettük a következő évek lehetőségeit is. Jelenleg úgy tűnik, hogy kellő odafigyeléssel, megfelelő üzletpolitikát folytatva a felvett hitel és kamatainak törlesztése nem jelent majd megoldhatatlan feladatot. Ennek részleteiről azonban Igazgató urat kellene kérdezni.

Az előző pontban tárgyalt bankhitelekkel kapcsolatban ugyancsak célszerű figyelmet fordítani arra is, hogy az NKP nevű program alapvető célja a földmérési alaptérképek korszerű szintre emelése, és ezzel hozzájárulni a jövőbeli magyarországi információs társadalom (IT) megvalósulásához; éppen a földmérés és ingatlan-nyilvántartás vonatkozásában és a nemzetgazdaság érdekében.

Ugyanakkor a külső szemlélő részéről úgy tűnik, mintha ezen korszakos fejlesztés alapvető gazdája (és az ezzel járó kockázatok viselője) a földügyön belüli földmérés lenne. Pedig a DAT, majd a program sikeres megvalósításában legalább akkora érdekeltsége van (a földmérésen kívül) az ingatlan-nyilvántartásnak, továbbá az agrártermelésnek, az erdészetnek, a vidékfejlesztésnek is; nem is beszélve a lakosságról és számos egyéb érintett ágazatról.

Ezzel az értelmezéssel bizonyára az FVM FTF vezetője is egyetérthet. Ha pedig ez így van, akkor ennek tudatosítására a főosztályon belül bizonyára sor kerül, másrészt az FTF vezetője megtalálja a módját, hogy ez a szemlélet az FVM felsőbb szintjein is elfogadott legyen.

Nem tudom mit ért azon Főszerkesztő úr, hogy a földmérés „gazdája” ennek a program-

nak. Amennyiben azt, hogy az ehhez szükséges szakmai ismeretek ezen a szakterületen állnak rendelkezésre, ezért a program kialakításában, annak szakmai tartalmának meghatározásában a földmérési vonal játszott döntő szerepet, akkor természetesen egyetértünk. A kockázatviselés azonban már egy kicsit más kérdés. Mint arra a korábbiakban már utaltam, a program pénzügyi sikere, azaz a hitelek és kamataik visszafizetése nem csak a földmérés, hanem az egységes földügyi szakigazgatás számára is létkérdés. Ezzel munkatársaim itt a főosztályon ugyan úgy tisztában vannak, mint a megyei földhivatalok vezetői, hiszen erről a témáról hivatalvezetői értekezleteken és más fórumokon is számtalanszor eszmét cseréltünk. A minisztérium vezetése pedig a hitel felvétele óta minden évben megtárgyalja azt a beszámoló jelentést, mely a program előrehaladásáról készül a Kormány számára. Én úgy tapasztaltam, hogy felsővezetőink odafigyelnek erre a kérdésre.

A kérdés pontosításához kiegészítésül csupán annyit, hogy egyrészt az NKP program térképi termékei távolról sem csupán ingatlan-nyilvántartási igényeket szolgálnak. Ugyanakkor a program megvalósításához költségvetési forrás – a kamatterhek fedezetén túl – nem került biztosításra; a hiteltörlesztési kötelezettség pedig felemészti az alapadat-szolgáltatás bevételeit, így abból nem jut pénz a szélesebb értelemben vett állami alpmunkákra. Másrészt az is tény, hogy az FVM eddig nem tudta érvényesíteni a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvény azon előírását, amely az állami alpmunkák forrásainak biztosításáról rendelkezik – a központ költségvetés terhére.

Az elmúlt évben a főosztály elnevezése megváltozott, a „térképészeti” elnevezés helyébe a „térinformatikai” került. Hogyan látja ennek a hangsúly eltolódásnak a következményeit? Lesz-e ennek szervezeti, létszám és a tennivalókban jelentkező vonzata?

Természetesen nem csak névváltozásról van szó. A minisztérium átszervezése kapcsán olyan felsővezetői döntés született, hogy az ágazati informatikával kapcsolatos feladatokat a továbbiakban nem külön szervezeti egység, hanem a korábbi Földügyi és Térképészeti (új nevén) Földügyi és Térinformatikai Főosztály látja el. Ennek következtében a főosztályon belül is szervezeti változásra került sor, a korábbiak mellett létrehoztunk egy új egység-

get, a Térinformatikai Osztályt. Mindennek eredményeként a főosztály létszámát – a minisztérium többi részlegétől eltérően – csak minimálisan kellett csökkenteni, igaz a meglévő állomány számára ez jelentős plusz terheket keletkeztetett. Az azóta eltelt egy év tapasztalatai azért azt mutatják, hogy ha nehezen is, nagyon feszített munkával, de meg tudunk felelni az ezzel kapcsolatos, velünk szemben támasztott elvárásoknak.

Hogyan tud a főosztály megbirkózni az egyre csökkenő létszám mellett a szolgáltatások kiteljesedésével járó növekvő feladatokkal?

Ha egy szóval kellene válaszolnom, akkor azt mondanám, hogy nehezen. Úgy gondolom – s ezzel a véleményemmel nem vagyok egyedül – hogy a központi közigazgatás létszáma elérte azt a határt, amely következmények nélkül tovább már nem csökkenthető. Ez az általános megállapítás természetesen ránk is igaz. Olyan feladatot nem igazán látok, melynek elhagyása szakmai szempontból nézve jó lelkiismerettel vállalható lenne. Ugyanakkor a munkatársaim sem terhelhetők tovább, már ma is gyakori, hogy a megfelelő szintű feladatellátás nem fér bele a nyolc órás munkaidőbe.

Sokat hallani manapság a közigazgatás reformjáról, s ha valamiről sokat beszélnek, abból általában, előbb vagy utóbb, de lesz is valami. És bár az új dolgokkal kapcsolatban mindig vannak bennünk féltelmek, reménykedjünk, hogy egy ilyen reform számunkra pozitívan zárul. Addig pedig, míg ez bekövetkezik, ha másért nem, hát a szakma iránti elkötelezettségéből, igyekezzünk mindent megtenni annak érdekében, hogy a követelményeknek megfeleljünk.

Az MFTTT és a Főosztállyal közösen megjelentetett Geodézia és Kartográfia című szakfolyóirat hagyományosan nagy figyelmet fordít a földügyi szakterületre, mind a koncepcionális, mind pedig a napi feladatok megoldásában a segítségnyújtásra és az együttműködésre törekedve. A minisztérium, illetve a főosztály szemszögéből hogyan látja ezen együttműködés lehetőségét, jövőjét?

Azt hiszem csak köszönet illetheti a lapot azért a szerepért, amit a földügyi szakmai közönség tájékoztatásában betölt. Kívánom, hogy ez a jövőben is mindig így legyen. Ehhez a lap, a Társaság és a főosztály hármasság kapcsolatában a korábbiakhoz képest alapvető változtatásra úgy vélem nincs szükség. Igyekezem elődeimhez hasonlóan a továbbiakban is biztosítani mindazt a szerény támogatást, amivel a lap működéséhez a főosztály eddig hozzájárult, annak érdekében, hogy az egységes földügyi szakigazgatás minden szakterülete naprakész, magas szakmai színvonalú információkhoz juthasson a szakfolyóirat segítségével.

Főszerkesztő Úr! Köszönöm az interjút.

A Geodézia és Kartográfia részéről ugyan csak megköszönjük a részletes válaszokat, amelyek esetenként optimista szemléletet tükröznek, és ez talán nem is baj. Reméljük, hogy a földügyi szakigazgatás irányítóinak lesz igazuk, és akkor örömmel fogunk elnézést kérni az aggályoskodásunkért!

A GK főszerkesztője

GEODÉZIA ÉS KARTOGRÁFIA

hirdetési díjai:

SZÍNES OLDALAK		FEKETE-FEHÉR/BELSŐ	
hátsó külső oldal	120.000,-Ft	1 oldal	40.000,-Ft
címlap belső oldal	100.000,-Ft	1/2 oldal	25.000,-Ft
hátsó belső oldal	80.000,-Ft	1/4 oldal	13.000,-Ft
		1/8 oldal	10.000,-Ft

Egyedi megbeszélés alapján lehetőség van szórólap elhelyezésére is. Áraink az ÁFA-t tartalmazzák.

Az árak nyomdakész hirdetésre vonatkoznak, többszöri megrendelés esetén kedvezmény!

Jogi tagjaink részére 10 % engedményt adunk! A kézirat leadási határideje minden hónap harmadika.

Megrendelés és hirdetésfelvétel:

MAGYAR FÖLDMÉRÉSI, TÉRKÉPÉSZETI ÉS TÁVÉRZÉKELÉSI TÁRSASÁG

1027 Budapest, II. Fő u. 68. V. emelet 510. Telefon: 201-86-42 Fax: 201-25-26